

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου—15 Μαρτίου ἢ διεύθυνσις τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** δωρεῖται τὰ ἑξῆς :

Α'. Ποιήματα τοῦ Σουρῆ, Α' καὶ Β' τόμον, πωλούμενα ἀνά φρ. 5.

Β'. Ἀγροτικὰς Ἐπιστολάς Δροσύνῃ, τιμωμένας ἀνά φρ. 1 1)2.

Γ'. Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, ἔτη δύο, 1881 καὶ 1883. φρ. 2 1)2.

Δ'. Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν Ἐπιφυλλίδων τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, ὅπου ἐδημοσιεύθη τὸ ὠραιότατον μυθιστόρημα τοῦ Μπουέρ, οἱ Ἐμποροὶ τῶν Ἐθνῶν, τιμωμένας φρ. 6,60.

Τὸ ὅλον βιβλία καὶ ἐφημερίδες ἀξίας φρ. 16,60.

ΠΟΥ ΤΟΝ ΣΤΕΛΛΕΤΕ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ :

Προετοιμάζεται, λέγει, νομοσχέδιον ἀντιβασιλείας. Διατί; Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα θὰ μεταβῶσιν εἰς Μόσχαν τὸν Μάιον, νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν στέψιν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας.

Γνωρίζετε τὰ τῆς στέψεως αὐτῆς. Ἡ στέψις θὰ ἐγίνετο πρὸ ἐνὸς ἔτους, πρὸ ἑξ μηνῶν, ἀλλ' ἀνεβλήθη διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

Ἰουδαῖοί εἰσιν οἱ Μηδενισταί. Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐφόνευσαν τὸν Αὐτοκράτορα, αὐτοὶ ἠδύναντο νὰ φονεύσουν καὶ τὸν Διάδοχον.

Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Διάδοχος—ὁ νέος αὐτοκράτωρ—πειθόμενος εἰς τοὺς Συμβούλους του καὶ εἰς τὴν ψυχὴν του ἀνέβαλλε τὴν στέψιν ἀπὸ περιόδου εἰς περίοδον.

Διότι ἡ μυστικὴ ἀστυνομία τῆς Ρωσίας εἶχε πεισθῆ ὅτι οἱ Μηδενισταί θὰ προητοίμαζον κάτι τι—κάτι τι φοβερόν—διὰ τὴν πάνδημην ἡμέραν τῆς Στέψεως.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐσχάτως ἡ ρωσικὴ αὐλὴ ἐνεθαρρύνθη ἐπανῆλθεν εἰς Πετρούπολιν ἤνοιξε τὰ ἀνάκτορα· καὶ ἔδωκε χοροὺς.

Ὁ Μηδενισμὸς ἐφάνη ἐξατμισμένος· ὡς ἐξατμισθεὶς ἐν τῷ κέντρῳ, ἐξερρήγνυτο ἐν Αὐδῶν, ἐξερρήγνυτο ἐν Βρυξέλλαις.

Ἄλλ' ἐξέλιπεν ὅλως διόλου; Ἐσβέσθη ὑπὸ ρωσικὰς χιόνας αὐτὸ τὸ ἡφαίστιον, τοῦ ὁποῦ αἱ δονήσεις εἶχον ἀναστατώσει ὅλην τὴν αὐτοκρατορίαν;

Τίς δύναται νὰ τὸ πιστεύσῃ σπουδαίως; Προχθὲς ἀκόμη ἀνεγινώσκωμεν, δὲν ἐνθυμούμεθα ποῦ, μίαν πνευματικὴν παρατήρησιν, ὅτι τὸν Αὐτοκράτορα μεταβαίνοντα εἰς τὴν στέψιν του καλὰ θὰ κάμουν νὰ συνοδεύσωσι εἴκοσι, τριάντα μηδενισταί, διότι οἱ ἄλλοι μηδενισταί δὲν θὰ τολμῶσι νὰ πυροβολήσουν κατὰ τῶν συντρόφων των.

Λοιπὸν;

Ἐπάρχει ἢ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ συμβῇ καμμίαν φονικὴν ἀπόπειρα τὴν ἡμέραν τῆς Στέψεως; Βῆμβα νὰ ἐκραγῶσι; Διὰ δυναμίτιδος νὰ ἀνατιναχθῶσι; Ὑπόνομος μυστικὴ νὰ δουλέψῃ; Καὶ νὰ πάθουν ὅχι μόνον ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα, ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ παρευρεθησόμενα ἕστεμμένοι κεφαλαί; Διὰ τοὺς μηδενιστὰς καὶ οἱ ἕξνοι μονάρχαι εἶναι ἐπίσης μισητοί, ὅπως καὶ ὁ ἰδικὸς των.

Εἰς ποῖον συμπόσιον Μαμελούκων προσκαλεῖ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας τοὺς προσφιλεῖς του ἐξαδέλφους;

Καὶ τί μὲν θὰ κάμουν οἱ ἄλλοι ἀδιαφοροῦμεν· ἀλλὰ τί θὰ κάμῃ ὁ Γεώργιος, ἐνδιαφερόμεθα. Δὲν εἴμεθα φίλοι οὔτε τοῦ προσώπου του, οὔτε τοῦ ἀξιώματός του. Δὲν προκίεται ὅμως περὶ ἡμῶν δὲν πρόκειται οὔτε περὶ αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἐπικίνδυνον Στέψιν ἠδύνατο νὰ παρευρεθῇ πᾶς τις καὶ μὴ διακρινόμενος ἀκόμη ἐπὶ γενναϊότητι. Ὅταν εἰσέρχῃσαι ἀτμοπλοίου, δὲν ὑπάρχει φόβος, ἔστω ἐν ἐπὶ τοῖς χιλίοις, νὰ ναυαγήσῃ τὸ πλοῖον, ἢ νὰ συρραχθῇ μετ' ἄλλου; Καὶ ὅμως δειλοὶ καὶ γενναῖοι, φιλόζωοι καὶ ἀδιάφοροι, ταξειδεύουν ἀναμίζ.

Πρόκειται περὶ τοῦ ὑπουργείου.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ ταξειδεύσῃ χωρὶς τὴν ἀδειαν τῆς κυβερνήσεώς του.

Ὁ Βασιλεὺς, ὡς ἄτομον, ὡς συγγενὴς τοῦ Αὐτοκράτορος, ὡς συμπαθῶν πολὺ τῇ ρωσικῇ αὐλῇ καὶ τοῖς Ρώσοις ἀκόμη, δύναται νὰ θέλῃ νὰ ριψοκινδυνεύσῃ· δύναται νὰ θέλῃ, ἐν περιπτώσει κινδύνου, νὰ συνταφῇ μετὰ τοὺς ὑψηλοὺς συγγενεῖς του.

Ἄλλ' ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ θέλῃ ;
 Διὰ νὰ θέλῃ, ἢ πρέπει νὰ εἶνε τόσο ἀνάνδρος καὶ δεινὸς κολαχῆς ὡς κ. πρωθυπουργός, ὥστε νὰ μὴ τολμᾷ οὐδ' ἐπὶ καλῶ τοῦ Βασιλέως ν' ἀντιπαρατηρήσῃ τι εἰς τὴν ὑψηλὴν προστασίαν του, ἢ νὰ εἶνε ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως, ὥστε νὰ ἐπιδικῶν τὸν κίνδυνον διὰ τὴν κεφαλὴν του.

Ἐὰν ἐγνωρίζομεν τὸν Τρικουπὴν δημοκρατικόν, ἠδυνάμεθα νὰ δικαιολογήσομεν τὴν ἀπόφασίν του, ὅπως καθ' ὑποβόλη νομοσχέδιον περὶ ἀντιβασιλείας δι' Ἀρμοδίου συλλογισμοῦ. Ἄλλ' εἶνε ὁ Τρικουπὴς δημοκρατικὸς ;

Μένει ἡ σκέψις τῆς μυστικῆς ἐχθρότητός του ἐναντίον τοῦ Βασιλέως.

Ἄλλὰ καὶ τοῦτο ἐρ' ὅσον δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν δὲν χωρεῖ.

Ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως ὁ διορισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τὸ 1875 πρωθυπουργός; Ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως, ὁ ἀντὶ χολῆς λαβῶν παρ' αὐτοῦ μάννα, ἀντὶ τοῦ τίς πταίει πρωθυπουργίαν, ἐναντίον ὄλων τῶν συνταγματικῶν νομίμων; Ἐχθρὸς τοῦ Βασιλέως ὁ διατηρούμενος ἀκόμη πρωθυπουργός, ἐκείνος ὅστις ἔπρεπε νὰ εἶνε πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀπὸ πηλαγμένους τῆς πρωθυπουργίας ;

Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλη ἐξήγησις ἢ ἡ τῆς ἀτολμίας τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ἄλλ' ὅτι δὲν τολμᾷ ὁ πρωθυπουργός, δὲν θὰ τολμήσῃ ἀρά γε ἡ πλειοψηφία του ;

Ὅτι δὲν θὰ τολμήσῃ ἡ πλειοψηφία του, δὲν θὰ τολμήσῃ ἀρά γε ἡ ἀντιπολίτευσις ;

Ἐὰν καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ πλειοψηφία καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ψηφίσουν διὰ τεμενᾶ τὸ νομοσχέδιον τῆς ἀντιβασιλείας, ὁ Βασιλεὺς ἀς σχηματίσῃ τότε πεποίθησιν ὅτι ἕνα δὲν ἔχει φίλον ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐνθυμούμενος τοὺς μαντικούς τοῦ Λομβάρδου λόγους : Εἴμεθα, Βασιλεῦ, οἱ Ἕλληνες, δημοκρατικοί, ἀς συλλογισθῇ ἂν ἀρμόζῃ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Στέμματος τὸ βασιλεύειν τοιούτων Ἑλλήνων.

Καλεσθάν

ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Πρόκειται νὰ γίνῃ κλήρωσις ! Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οὐδένα προξενεῖ φόβον, οὐδεμίαν συγκίχησιν· τὸν κόπον μάλιστα δὲν λαμβάνει τις νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸ Νομαρχεῖον κατὰ τὴν κλήρωσιν, ἀφ' ἧν εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν πλήρη ἐνεργείας ἐλευθερίαν.

Σοὶ κοινοποιεῖται τὸ χαρμῶδες ἀγγελμα τῆς κληρώσεώς σου δι' ἐνὸς φύλλον πορείας ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ ταύτης εἰσαὶ ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν ἡρώδ' φυλάκων, οἵτινες, ἂν τύχῃ νὰ ἦνε φίλοι σου, μεταβάλλουν τὸ φύλλον πορείας σου εἰς φύλλον ἀργίας· ἂν δὲ τοῦναντίω τότε ἢ πρῶτα μετ' αὐτῶν συνάντησις δὲν σοὶ ἀφ' ἧν πολὺ γλυκείας ἀναμνήσεις — ἄντε περπάτει, καὶ ἂν ἦσαι ἀσθενής, προστίθεται τὸ παλησοκάκη, διὰ νὰ γίνῃ σπρίγγος, αὐτὰ εἶνε τὸ καλὸς ὠρισισ τῶν ραδιῶν μας ἡρωδ' φυλάκων.

ἡρωδ' φυλάκων
 τὸ καλὸς ὠρισισ

Ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς μᾶς ἔδωκε τὸν στρατιωτικὸν κανονισμὸν του, καθ' ὃν ὁ χωλὸς, τυφλὸς, κωφὸς κληροῦχος ἔχει τὴν εὐτυχίαν νὰ διέλθῃ ἀπὸ μίαν ἱατρικὴν ἐπιτροπὴν, καλουμένην Ἀνωτάτην Ἱγυειονομικὴν. Ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τοιαύτην ; μάλιστα. Εἶνε ὅμως πολὺ ἀσπληρᾶ. Ὅπως δ' ἐξαιρεθῇ τις δὲν ὀφείλει μόνον ν' ἀσθενῇ, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλας ἰδιότητες, μὴ ἐμπειροχόμενας εἰς τὴν γενικὴν παθολογίαν, ὡς λ. γ. νὰ ἦνε Ἑρμοπολίτης ! Ἡ πάθος αὕτη εἶνε ἰδιαζόντως ἢ μᾶλλον ἐξαιρεσίμος, κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ προέδρου τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς. Ἔχει, βλέπετε, ἕκαστος ἱατρὸς τὰς ιδέας του. Ἡ δὲ νόσος Ἑρμοπολίτις θὰ ἠμπορέσῃ ἴσως νὰ κάμῃ ἂν ὄχι βουλευτὴν, πιθανόν ὅμως κομματάρχισκον τὸν ἀδελφόν του προέδρου τῆς. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσῃ τις, ὅτι οἱ ἐντελῶς ὑποκείμενοι εἰς πάθος τι δυστυχεῖς κληροῦχοι ἐξαιροῦνται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, διότι ἐπὶ τέλους, ὁ χωλὸς εἶνε χωλὸς καὶ ἀς μὴ κατάγεται ἐκ Σύρου, ἀλλὰ—καὶ ἐδῶ ἐπιστήτω ἢ προσοχὴ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ—ὑπάρχουσι καὶ ἄνθρωποι οἵτινες δὲν ἐννοοῦν νὰ ὑπηρετήσουν, καίτοι Κροτωνιάται τὸ ἀνάστημα, τὴν ἰγείαν καὶ τὴν ἰσχύν αὐτοῦ κατορθοῦν τοῦτο, οὐχὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας, ἂν εὐτυχῶς νὰ γνωρίζωσι τὰ τρία ἐντιμα τῆς ἐπιτροπῆς μας μέλη. Ἰδιοὶ ὄμμασιν εἶδομεν ὑγιεῖς ἐξαιρεθῆντας σκόπτοντας ὑμᾶς, κύριοι τρεῖς ἱατροί ! Ἰδιοὶ ὄμμασιν εἶδομεν ἀνοικοκυμάτας, ὡς ὑμᾶς, κηρυχθέντας παρ' ὑμῶν προφανῶς μύσας καὶ σταλέντας εἰς τὰς ἐστίας των, ἐνῶ ἐξ ἄλλου—αὐτόπται μάρτυρες εἴμεθα—δυστυχεῖς κατὰ χλωμοὶ χωρικοὶ δὲν ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ τύχωσιν εἰκοσαήμερον ἀναρωτικῆς ἀδείας ! ! Ἄν τὰυτα φαίνωνται ἀπίθανα, δυνάμεθα εἰς πρώτην πρόσκλησιν νὰ ὑποδείξωμεν τὸ ἀληθές.

Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ τούτου. Ἡ τρικουπικὴ μάχη ἀς πέσῃ ἐπὶ τῶν ἀνόμων. Πρόκειται μόνον περὶ κληροῦχου, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ μόνου ἐσκοποῦμεν νὰ ὁμιλήσωμεν.

Ἐμπρός ! Εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον· καὶ μὴ περιμένω οὔτε τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διδομένην προθεσίαν, τρέχεις μὴρῖαι δὲ καθ' ἑδῶν ἰδέει ἀναπτεροῦσι τοὺς διατάζοντας πόδας σου. Ἔχει καὶ τὰ θέλητρά της ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ· μονολογεῖς καθ' ἑδῶν : «θὰ ἐνδύθῃ τὴν στρατιωτικὴν στολὴν, θὰ τρώγῃ τὴν κλασικὴν κουραμάναν, θὰ φέρῃ ξίφος, χωρὶς νὰ λογαριάσωμεν τὰς δεκαμερίας καὶ τὰς παρὰ τῷ ὄρατῳ τῆς Ἀνδρου φύλλω κατακτήσεις, αἵτινες οὐκ ὀλίγον ἐπαυξάνουν καὶ αὐτὰ τὸν στρατιωτικὸν ζῆλον τινῶν. Περὶ ἐνθουσιασμοῦ, πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ τις, ὀλίγος ὑπάρχει κατὰ τὴν κατάταξιν, διότι συμβαίνει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νὰ πίπτῃ ὁ κληρὸς ἀκριβῶς τὴν ἐπιούσαν εἰρημικῆς λύσεως ἐλληνοτουρκικοῦ ἐπισημοῦ, μειώσεως τῆς στρατιωτικῆς θητείας, ἀνακαλέσεως διατάγματος ἐπιστρατείας καὶ πρὸ πάντων εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν, κατὰ Παράσχον, . . . αἰεὶ πεδιάδα ἀντηγεῖ τραγοῦδι πλερωμένο».

Οὔτω μονολογῶν, πρὶν ἐγκαταλείψῃς τοῦ πολίτου τὸ ἐνδύμα, φθάνεις ἐπὶ τέλους εἰς τὸ Στρατολογικὸν γραφεῖον. Πλησιάζεις ἕνα τῶν σπαθοφόρων γραφῶν.

— Κύριε, τῷ λέγεις, ἦλθον νὰ με κατατάξῃτε.

— Τό, κύριε, νὰ λείπῃ, σοὺ ἀπαντᾷ.

Ἔπειτα μὲ καὶ δύο σ' ἀρπάζει, σοὺ πέρνει μέτρο, καὶ θὰ γίνῃ σκαπανεύς, σοὺ λέγει. Ὁρκίσθη ;

— Ὅχι.

— Θὰ ὀρκισθῇ, καὶ τώρα ἀμέσως.

Στρέφον δὲ πρὸς στρατιώτην τινὰ καὶ δεικνύων σ' :

— Ἔχε τὸ νοῦ σου σ' αὐτὸν ἐδῶ νὰ μὴ φύγῃ.
 — ! !

Παπᾶς τις παρουσιάζεται ἐνώπιόν σου ἔχων ἱερεξιστατικὸν τὸ ἐξωτερικόν.

— Λέγε, σοὺ λέγει, ὅ,τι θὰ 'πῶ, καὶ σύντομα.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ζῆλος ὄλος ἀρχίζει νὰ ματαινῆται ὑπὸ τὴν πένθιμον καὶ σχεδὸν ἐχθρικὴν ὑποδοχὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ γραφείου, ὀρκίζεται ὁ πτωχὸς νεοσύλλεκτος.

— Ἐτελείωσε, ἀνακράζει ὁ ἱερεὺς.

— Ἀρπάχτε τον, βοᾷ ὁ ὑπάλληλος.

Ἐμπρός ρε, μουγκρίζει ὁ στρατιώτης, πρῶτος ἤδη θανάσιμος ἐχθρὸς σου, διότι χάριν σοῦ ἀνακαμβάνει ἀγγαρεῖαν νεοσύλλεκτου.

Ἡ στρατιωτικὴ αὕτη ἀνατροφὴ φουβίζει τὸν νεοορκισθέντα, τὸ δ' ἀπότομον αὐτοῦ τοῦ χαρακτήρος μετατρέπει εἰς μελαγχολίαν τὴν πρώτην τοῦ νέου φαιδρότητά.

Φθάνεις εἰς τὸ Τάγμα σου. Σ' ἐνδύουν. Τὰ τῆς ἐνδυμασίας τοῦ στρατιώτου ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ φιλοκάλου τοῦ Διοικητοῦ ἐκάστου τάγματος. Οὕτω λ. γ. βλέπει τις νεοσύλλεκτος τοσοῦτον γελοῖος ἐνδεδυμένος καὶ ὡς ἐν σάκκῳ εὐρισκομένου; ὥστε ἐντρέπεται, μὰ τὴν ἀλήθειαν, διὰ λογαριασμὸν τοὺς τοὺς παρατηροῦντας αὐτοῦς ξένους. Τὸ ἔθνος πληρώνει ἀδρῶς διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, φέρει δὲ διαφόρων ἀριθμῶν ἀναστήματα, ὅπως προλαμβάνῃ τὰς καταγκριζικὰς συνεπειὰς τὰς ἤδη παρατηρουμένας· δὲν ὑπολείπεται δὲ οὐδὲν ἕτερον ἢ μικρὰ φιλοκαλία ἐκ μέρους τοῦ σωματάρχου.

— Θὰ παρουσιασθῇς εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ τάγματος, ἀκούεις ;

— Ἀκούω, τί ὦρα ;

— Τί διόλο, τὴν ὦρα δὲ ξέρεις ;

— Εἶνε ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς κατατάξεώς μου, δὲν γνωρίζω τίποτε.

— Εἰς τὰς δέκα· ἀλλὰ, κωκομοίρη, νὰ τὰ μάθῃς σύντομα, γιατί θὰ σὲ φάῃ ἢ ψειροῦ (κοσμητικὸν τῆς φυλακῆς).

Ἡ ὦρα ἦλθεν· ὁ νεοσύλλεκτος παρουσιάζεται μετὰ τριῶν ἄλλων πρὸ τοῦ διοικητηρίου. Ἡ ὦρα ἀνοίγει. Ἐξέρχεται ὁ διοικητὴς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τεσσάρων ἢ πέντε ἀξιωματικῶν.

— Προσοχὴ ! κραυγάζει εἰς λοχίας.

Ἐν νεκρικῇ δὲ σιγῇ ἀκούεται νὰ λέγῃ εἰς τῶν παρουσιαζομένων τὸ περίφημον «εὐπειθῶς παρουσιάζομαι εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τάγματος μου. . .» Τρέμει ὁ δυστυχὴς ὄλος, διότι—καὶ τοῦτο ἀπὸ τὰ πολλὰ—τοῦ εἶπον ὅτι ἂν κάμῃ κἀνὲν λάθος εἰς τὸ προπονητικὸν τοῦτο λογίδριον, θὰ ἔχῃ δῶρον δέκα ἡμερῶν φυλάκισιν.

Ἐκεῖ ἀκούει τις τριγμούς ὀδόντων καὶ παλμούς καρδίας· ἐκεῖ ὁ φόβος κάμνει τοὺς μὲν νὰ λέγωσι τὴν διοίκησιν τοῦ τάγματος των διοίκησιν τοῦ σάγματός των, τοὺς δὲ νὰ ζητῶσιν ἄλλα, ἐνῶ δι' ἄλλα παρουσιάσθησαν.

Μετὰ τὴν ἀναφορὰν ὁ ἐκ τῆς ἀντιθέτου γωνίας λοχίας ἀνακράζει ἕνα μετασβολὴ καὶ ἔπειτα χαμηλὰ, χαμηλὰ :

— Ἐλᾶτε, μουλαράκιά μου, νὰ σὰς ταῖσω τώρα.

Διερχόμενος διὰ μέσου τῶν συναδέλφων ὁ νεοσύλλεκτος, ἀκούει διὰ καλῶς ὠρισισ τὰ ἐξῆς :

— Τὰ 'πιασεσ πάλι τὰ μπαρμπονάκια, λέγει ὁ εἰς εἰς τὸν συνοδεύοντα αὐτὸν ὑπαξιωματικόν.

— Ἀλλοίμονον 'στὴν Τουρκιά, τὴν 'ράγαμε, ψυθιρίζει ἄλλος.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ σάλπισμα ἠχηρὸν ἀντήχει, πάραυτα δὲ ὄλοι ἐν χαρᾷ τρέχοντες ἤρπαζον τὰς καρδιάνας των καὶ ἐξήρχοντο τῶν θαλάμων σπρόχωντες καὶ σπροχῶμενοι, εἰς τὸ ρεῦμα δ' ἐκεῖνο παρεσύρθη καὶ ὁ φίλος μας ἐνώπιον ἀχιζούσης καζανάρας, πλησίον τῆς ὁποίας στρατιώτης τις κρατῶν ὑπερμεγέθη κουτάλαν καὶ κἀθιδρῶς ἀνεκίνει μεριστοφελικῶ τῷ τρόπῳ, τὴν λίμνην ἐκείνην, ἥτις περιεῖχε τὴν δι' ὀγδοήκοντα ἀνδρας τροφήν.

Προухρήσε καὶ αὐτὸς ἀπὸ περιέργειαν, πλὴν ὁ γνωστὸς μας Λοχίας.

— Βρὲ ποῦ μοῦ πᾶς ; ἀκούεις τὸνομά σου ; μωρὲ πεινάει σὺ δὲν βαστίεσε, λύσσαξες ! !

Ἄπισθὲν του δὲ εἰς ἄλλος ἐν στωικῇ ἀπαθείᾳ :

— Ἦλθον τᾶγρια νὰ διώξουν τὰ ἤμερα.

Ἐρχισε ἔπειτα Δεκαεὺς τις ν' ἀναγινώσκῃ κατάλογον ἕκαστος δὲ ἀκούων τὸνομά του ἐπλησίαζε μὲ τὴν καρδιάναν του τεταμένην, ὁ δὲ κουταλοφόρος στρατιώτης διὰ δύο του κουταλιῶν τὴν ἐπλήρου. Ἐπλησίασε καὶ ὁ νεοσύλλεκτος μας, ὅτε πάλιν ὀπισθὲν του ἠκούσθη :

— Σοὺ 'φεξε πάλι, φαὴ 'ποῦ δὲν εἶδες σ' τόνειρό σου.

Τὸ συσσίτιον ἐκάστου στρατιώτου συνέκειτο ἀπὸ δύο τεμάχια κρέατος μετὰ ζωμοῦ, ἔπειτα χόρτα διαφόρων εἰδῶν καὶ πιπέριον οὐκ ὀλίγον. Δέον νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὸ ὑλικὸν τοῦ συσσιτίου τοῦ στρατοῦ μας εἶνε ἀρκετὰ καλόν, ἢ μόνῃ ἔλλειψις του εἶνε ὁ κακὸς τῶν μαγειρῶν διοργανισμῶν· διορίζουν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μάγειρον ἀνθρώπον μὴ ἔχοντα ἀπολύτως οὐδεμίαν τῆς μαγειρικῆς τέχνης γνώσιν, πρᾶγμα, τὸ ὅποιον κάμνει τὸ συσσίτιον νὰ χάνῃ τὴν ἀξίαν τὴν ὀπωσθήποτε καλὴν τοῦ ὑλικοῦ του. Τὰ χρέη τοῦ μαγειροῦ, ὡς πᾶσα ὑπηρεσία, ἐν τῷ στρατῷ δέον φρονοῦμεν νὰ διδάσκωνται στοιχειωδῶς τοῦλάχιστον, ὡς τοῦτο γίνετα εἰς ὅλους τοὺς εὐρωπαϊκοὺς στρατοὺς.

Μετὰ τὸ συσσίτιον ὁ νεοσύλλεκτος ἀφέθη ἐλεύθερος μετὰ τῶν τεσσάρων μ. μ. Ὁρμησε ἔξω τοῦ στρατῶνος μετὰ δύο συναδέλφων του διευθυνόμενος πρὸς τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν τῷ ἐφαίνετο ὅτι πρὸ μνηῶν ἐστερήθη.

Διερχόμενοι τὰς ὁδοὺς ἐνδεδυμένοι τὴν στολὴν ἐλάμβανον τὰ νεοκαταχθέντα στρατιωτάκια τὸ αὐθαδὲς ὕψος τοῦ στρατιώτου. Εἶδον ἐκεῖ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ κόσμου τὰ περιφρονητικὰ βλέμματα τῶν δεσποινίδων, τὰ γλυκύτατα τῶν παρμαμάνων, τὸν φόβον τῶν μικρῶν ραπτριῶν, αἵτινες ἠλλαζον πεζοδρόμιον 250 βήματα μακρὰν των, τὴν κληρότητα τῶν ἀμαξηλατῶν, οἵτινες, ὅταν τοὺς ἐπλησίαζον ἀπῆντων ἐν μεγίστῃ πόξῃ καὶ χωρὶς νὰ κινήθωσι τῆς θέσεώς των, τὸ φθεβρὸν «ἔχω ἀγῶγι», καὶ ἐπὶ τέλους, τὸ φθεβρῶτερον τὴν κατὰ πᾶν βῆμα συνάντησιν ἀξιωματικῶν, οἵτινες μὲ ἄγγιον λοζὸν βλέμμα τοὺς ἔκαμον νὰ φέρωσι τοὺς πτωχοὺς δακτύλους τῆς μὲν δεξιᾶς των ἐπὶ τοῦ πηλικίου, τῆς δὲ ἀριστερᾶς ἐπὶ τῆς ραφῆς τοῦ πανταλονίου ! ! καὶ τότε ὅλη ἐκείνη ἡ ἱστορία τοῦ λοχίου, τοῦ συσσιτίου, τῆς ἀναφορᾶς τοῦ τάγματος, ὅλη ἡ φοβέρα τοῦ στρατῶνος διήρχετο ἀστραπηδὸν εἰς τὸν νοῦν καὶ ἡ μελαγχολία κατελάμβανε καὶ πάλιν τοὺς πτωχοὺς νεοσύλλεκτους.

— Τί διόλο, λέγει ὁ εἰς πρὸς τὸν συμβαδίζοντα σύντροφόν του, ὄλο καὶ ἀξιωματικοί, μοῦ φαίνεται πῶς ὄλος ὁ κόσμος εἶνε ἀξιωματικοί.

Ἡ θεὰ των τοὺς ἐπάγωνε, δικιθύνθησαν εἰς τὸ γνωστὸν

περιβολάκι της Συνταγματικής Πλατείας, τὸ μόνον γλυκὺ τῶν στρατιωτῶν καταφύγιον· ἐκεῖ τῶν ἀξιοματικῶν ἡ μογυγία δὲν περνᾷ, καὶ ἐκεῖ ὁ πτωχὸς στρατιώτης εὐρίσκει ὑποδοχὴν τινα παρὰ τῷ πολυαριθμῷ δουλικῷ τῆς πόλεως, τὸ ὅποιον ἐσκῆνος ἐκεῖ κατὰ σωρούς. Κρυφῆ καὶ ἐνδύμυχος εὐχὴ ἐξεχειλίσει ἐκ τοῦ βᾶθους τῆς καρδίας τῶν ὑπὲρ τῆς εὐδοώσεως τῶν νῆσων Ἄνδρου καὶ Τζιάς, ἐν ὅλῃ δὲ τῇ στρατιωτικῇ τῶν μεγαλοπρεπεῖα ἀπεράσιαν νὰ κάμουν κατὰκτησὶν τινα!

Εὐσαρκὸς τις παραμάνα ἰδοῦσα αὐτοὺς στρέφεται χαριέστατα καὶ ξερογλύφουσα:

— Τοῦλάχιστον νὰ ἴταν κἀνένας ἀπὸ σὰς Δεκανέας...

Ἡ τετάρτη ἐπλησίαζε καὶ ἔπρεπε νὰ σπύσωσιν εἰς τὸν στρατῶνα. Οἱ πόδες ἔκαμον πτερά, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. Κατέφθασαν κἀθίδροι τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐπιλοχίας τις ἐφάνει στενωροῦρα τῇ φωνῇ:

— Εἰς γραμμὴν!

Ἐμβῆκαν εἰς τὴν γραμμὴν. Δεκανεὺς τις διωρίσθη προγυμναστής τῶν, τοὺς ἔβαλε κατ' ἀνάστημα καὶ ἀρχίζει τὴν θεωρίαν:

— Ὁ στρατιώτης τοὺς λέγει εἶνε στρατιώτης, δὲν εἶνε παίξε γέλα, ὀφείλει ὑπακοὴν τυφλὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους του, καὶ ἀνωτεροὶ του εἰμεθα ἡμεῖς νά! ἐγὼ λόγου χάρι εἰμαι ἀνωτερος καὶ τῶν τεσσάρων σας. Ἄμα σὰς διατάξω προσοχὴ θὰ μείνητε ὅλοι ἀκίνητοι, μακάρι ὁ κόσμος νὰ χαλᾷ ἔως ὅτου ἀκούσετε παῦσαι! θὰ μένετε ἔτσι ἀκίνητοι καὶ δὲν θ' ἀρίνετε τὴν γραμμὴν, ἔστω καὶ ἂν ἔχητε τὴν πλέον μεγάλην φυσικὴν σας ἀνάγκην! Εἴθετε μηχανεὶς ἐδῶ καὶ ὄχι ἄνθρωποι. Μὲ τὸ ἐμπρὸς μᾶς θὰ βαδίζετε κατ' εὐθείαν ἀρχίζοντες μὲ τὸ ἀριστερὸ σας ποδᾶρι καὶ θὰ προχωρῆτε ἀδιάκοπα ἔως ὅτου ν' ἀκούσετε ἄλλ, ἂν δὲ δὲν ἀκούσετε ἄλλ θὰ βαδίζετε ἐμπρὸς, πάντα ἐμπρὸς, ἔστω καὶ ἂν πρᾶκηται νὰ πέσητε καὶ οἱ τέσσαρες εἰς κἀνένα λάκκον.

Ἐστάθη ὀλίγον, ἔπειτα θεωρῶν αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον καὶ ὡσάν νὰ ἐμάντευε τὰ διατρέγοντα ἐν τῇ ψυχῇ τῶν, ἐξικολούθησε μὲ ὕψος γλυκύτερον τὴν διδασκαλίαν του.

— Αὐτὰ ἐγὼ νὰ σὰς πῶ. Τώρα ἂν καμμιά φορά θυμώσω καὶ ἔρισω κἀνέναν σας νὰ μὴ τὸ πάρη κατὰκαρδᾶ, διότι δὲν τὸ κάνομεν ἀπὸ κακία μας, εἶνε τοῦ χαρακτῆρος μας. Ου μόνον ἐν πέντε λεπτά καὶ ἔπειτα πάλι γινόμεστε ἀνάγκη. Φθάει νὰ προσέχητε, διότι, βέ παιδιὰ (κλιτικὴ προσφώνησις) καὶ τὸ στρατιωτικὸ εἶνε μὴ ἀπόφασις σ' ἐκράζειν ἢ πατρίδα σου; ἐπῆγες; κάμε τὰ χρέη σου καὶ ὑπομονή! ἔτσι θὰ σὰς ἀγαπήσωμε καὶ ἡμεῖς καὶ σεῖς θὰ μᾶς ἀγαπήσετε φείγοντες δὲ θὰ θυμᾶστε κάποτε τὸν Δεκανέα σας χωρὶς ἔχθριτα. Θὰ ἀγαπήσωμε δὲ καλλίτερα ἂν ἡ τύχη μᾶς ἐφριχνε καὶ εἰς κἀνὸν ταδίον, ὄχι ἀσκήσεων, ἀλλὰ τῆς τιμῆς· ἐκεῖ θὰ εἴμαστε ὅλοι μὴ καρδιά, καὶ τότε βλέποντες ὁ ἕνας πῶς ὁ ἄλλος πέφτει πλησίον του καὶ ἀποθνήσκει ὑπερασπίζων τὴν ἰδίαν θρησκείαν, τὴν ἰδίαν γῆν, τὴν ἰδίαν τιμὴν, τὸν ἐκτιμᾷ, τὸν ἀγαπᾷ καὶ γίνονται ὅλοι ἀδελφοί. Αὐτὴ ὅλη ἡ φλυαρία θέλει νὰ πῆ, ὅτι τὸ στρατιωτικὸ δὲν εἶνε ἀνυπόφορο πρᾶγμα, εἶνε καὶ αὐτὸ κἀτι ποῦ ἀρμόζει στὸν ἄνδρα, εἶνε ἀνατροφή γιὰ κείνους ποῦ δὲν ἔχουν καὶ συμπλήρωσις ἀνατροφῆς γιὰ κείνους ποῦχουν.

Ἐλάλει ὁ Δεκανεὺς καὶ ἡ ἀνδρική ἐγκάρδιος ἐμιλία του ἤρχιζεν ἀληθῶς νὰ καθαρῖζεν τὴν τόσῳ, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν νεοσυλλέκτων, μαύρην τοῦ στρατιώτου εἰκόνα. Ἐρχι-

ζον νὰ διαβλέπουν ἐν τοῖς προσώποις τῶν ὑπαξιωματικῶν τῶν ἀνθρώπους καλοὺς, ἀγαθοὺς καὶ γενναίους τῆς πατρίδος τέκνα. Ὁ τραγὸς τῶν χαρακτῆρ, ὅστις τόσον τοὺς ἐφοβίζε καὶ ἐλύπει, ἦτον ἤδη ὡς ἐκ θαύματος οὐχὶ δυσάρεστος. Παρετήρουν μετὰ περιεργείας τὰς κινήσεις τῶν καὶ τὴν ἐν τῷ στρατῶνι ὑπηρεσίαν τῶν, εἰργάζοντο καὶ αὐτοί, ὑπήκουον τοῖς ἀνωτέροις, καὶ ἐν ὄρα ἀναπαύσεως ἐκάθηντο φαιδροὶ φαιδροὶ καὶ ἐγευμάτιζον τὸ στρατιωτικὸν τῶν φαγητῶν ἐν ὅλῃ τῇ καλῇ θελήσει καὶ ὀρέξει. Ἐπειτα αἱ συνομιλίαι τῶν, οὐχὶ περὶ τὰ πολιτικὰ, ἀλλὰ περὶ τὰ στρατιωτικὰ στρεφόμενῃ, εἶχε τι τὸ ἀρρενωπὸν ταῦτα πάντα ἐνδομύχως ἐκολάκευον τὴν φιλοτιμίαν τῶν νεοσυλλέκτων συλλογίζομένων ὅτι αὐτὰ τὰ γενναῖα παιδιὰ ἦσαν συνάδελφοί τῶν.

Ἡ στρατιωτικὴ ζωὴ ἤρχιζε νὰ θέλγη, πλην δυστυχῶς δὲν ἦσαν ὡς οἱ τέσσαρες αὐτοὶ εὐτυχεῖς οἱ ἄλλοι ἀτυχεῖς νεοσυλλεκτοί, εἰς τοὺς ὁποίους οὐδεὶς ἔτυχε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Ἐφερον καὶ πάλιν ἔφερον τοιοῦτους ἐκάθηντο μελαγχολικοὶ καὶ ἀπογοητευμένοι, εἰς τὰ πρόσωπά τῶν ἐφαίνετο ἐξωγραφισμένη ἢ λύπη καὶ ἡ ἀσχόουσα φιλοτιμία τῶν. Τοῖς ἐφαίνετο παράδοξος καὶ ἀδικος ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀνωτέρων τῶν, καὶ ἐνθυμῶντο μετ' ἐγκαρδίου πόνου τὴν οἰκογένειάν τῶν, τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειπον, τὸ χωρὶς τῶν, τοὺς φίλους τῶν δὲν ἠνώσσαν διὰ τὴν οἰ πατριώται τῶν αὐτοὶ μετὰ τῶν ὁποίων ἡ τύχη τοὺς ἦνωσε τοῖς ἐφερόντο τόσον σκληρῶς διὰ τὸ παραμικρὸν λάθος εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἀγνοία τῶν στρατιωτικῶν τοὺς ἔρριπτε, καὶ διὰ τὴν ἀπαρμικρὰ τῶν ἐπιθυμία παρεβλέπετο καὶ ἀπχορεῖτο ἀνηλεῶς.

Πειθαρχία!! τοῖς ἔλεγον, καὶ ἡ πειθαρχία ἐκαίνη δὲν εἶχε οὐδὲν τὸ ἀνδρικόν ἢ τὸ ζυγὸς, ἢ τὸ τυραννία. Πειθαρχία ἐκαλεῖτο τὸ καθαρῖζεν τοῦ δεινὸς Λογίου τὰ ὑποδήματα, πειθαρχία τὸ ὑπηρετικὴν λαμβάνειν ὑπηρεσίαν παρ' ἀξιωματικῶν τινῶν καὶ πειθαρχία... la raison se compose de vérités qu' il faut dire et de vérités qu' il faut taire, λέγει κάπου ὁ Rivarol.

Τοιαύτην εἰκόνα παρουσιάζει εἰς τὰ ὄμματα τοῦ νεοσυλλέκτου Ἕλληνος ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. Ἡ πειθαρχία δὲν ἐκμανθάνεται εὐκόλως· εὐκολώτερον ἀπομανθάνει τις τὰς ἀσκήσεις ἢ ταύτην· εἰς δὲ τὰ μεσημερινὰ κλίματα ὅπου τὸ γενικὸν πνεῦμα τοῦ λαοῦ εἶνε πολὺ ζωηρότερον τοῦ τῶν ἄλλων, ἡ δ' ἐλευθερία παρὰ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐγχαράσσεται, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὰ στήθη τοῦ λαοῦ, τὸ πειθαρχικῶς ἀνατρέφειν τὸν στρατιώτην καταντὰ ζήτημα συνήθειας καὶ μακρᾶς στρατιωτικῆς ἀνατροφῆς ἀπόκνημα. Ἡ ἀπότομος καὶ ἴνα εἴπῃ τις ἡ ἀκαριαία μετάβασις ἐλευθέρου πολίτου ὑπὸ στρατιωτικὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν καὶ πρὸ πάντων πολίτου, ὅστις οὐδέποτε τὴν ἐφάντασθη, ὅστις οὐδεμίαν ἐξοικειώσιν μετ' αὐτῆς ἔχει, καθότι καὶ τοῦτο ἐκ τῶν γνωστῶν, οἱ νέοι τῶν περισσοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων λαμβάνουσιν ἐν τῇ παιδικῇ τῶν ἡλικίας ὀμυδρὰν τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων ἰδέαν, εἴτε ἐν τοῖς σχολείοις, ὅπου ἐξασκοῦνται καὶ εἰς τὰ ὄπλα, εἴτε ἐν τῇ ὅλῃ κοινωνίᾳ, ἥτις πρὸ πολλοῦ γινώσκει τὸ dura lex sed lex, ἡ ἀκαριαία λέγομεν μετάβασις αὐτὴ ἐκμηδενίζει ἀκουσίως ὅλην τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ νεοκαταταχθέντος στρατιώτου, λυπηρὰν δ' ἀπόδειξιν τοῦτον ἐπιμαρτυροῦσιν αἱ ἐν τοῖς γραφείοις ἐκάστου τάγματος κρημάμενοι κατάλογοι τῶν λιποτακτῶν, οἵτινες δυστυχῶς εἰσι πλήρεις.

Ἐν τῷ στρατῷ ἡ πειθαρχία δὲν νὰ πιεζῇ ὡς ἄσπις καὶ ὄχι ὡς ζυγὸς, λέγει διάσχυρος τις συγγραφεὺς, καὶ θὰ ἦτον

ὄχι ἔργον ἂν τοιαύτην πειθαρχίαν ἠνώσθουν τινὲς τῶν δικαίων στρατιωτικῶν σώματα.

Εὐτυχῶς ἡ Στρατιωτικὴ ἡμῶν Σχολὴ ἢ ἐκπαιδεύουσα καὶ διαμορφοῦσα ἀληθεῖς στρατιώται, ἐξάγει κατ' ἔτος νέους, διὰ τινὰς τάνόσιων εὐτυχεῖς ἢ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶνε ὁσείς ἐν τῷ στρατῷ ἡμῶν. Ἐν τοῖς προσώποις αὐτῶν διαβλέπει τις εὐρωπαϊὸν ἀξιωματικὸν καὶ οὐχὶ οἰηματίαν, βαθμοφόρον. Αὐτοὶ καὶ μόνον διορθοῦσι ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ, τὴν θέσιν τοῦ πτωχοῦ νεοσυλλέκτου, διὰ τοῦ γλυκεροῦ καὶ εὐγενοῦς τρόπου τῶν. Εἰς αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς ὀφειλομεν εὐχαριστήρια διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἣν διὰ τοῦ ἀξιοπροπέους τρόπου τῶν ἐλάβομεν ὅπως θεωρῶμεν τὴν τυγὸν ἀναθεθεῖσαν ἡμῖν ὑπηρεσίαν ὡς ἐντολὴν ἐκπληρώσεως ἱεροῦ καθήκοντος.

Σόκιν

ΒΟΥΛΗ

Δευτέρα—7. Μαρτίου

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, τῆς ἀριθμοῦς 74 μόνον νομοσχέδια, ὁ κ. Φιλάρτος, ἀποβλέπει πάντοτε πρὸς τὸν πολιτικὸν του ἄστέρα, πρὸς τὴν συζήτησιν τῆς περὶ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς προτάσεώς του, προτείνει ἐγγράφως ὅπως κῆριον πρὸ πάσης διατάξεως ἀποφασίσῃ ἢ Βουλὴ ἂν πρέπη νὰ συζητηθῇ προτασσομένη ἢ πρότασις του, καθ' ἣς παραπονεῖται, ὅτι τοσαῦται δυσχερεῖαι ἀντιτάσσονται, ἐνφ' ἣ Κυβέρνησις φροντίζει, λέγει, περὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν νόμων, καὶ ὄχι περὶ τῆς μᾶλλον κατεπειγούσης φροντίδος περὶ τῶν ἐφαρμοζόντων τοὺς νόμους.

Ὁ ἐπισημνωθεὶς ἀριθμὸς τῶν νομοσχεδίων δὲν εἶνε πλούσιος, ὡς ἄλλοτε, διότι ἐπὶ δύο ἐξ αὐτῶν προκαλεῖται παρατεταμένη καὶ ζωηρὰ συζήτησις, καταναλίσκουσα τὸν χρόνον· ἀλλ' ἀμφότερα ὑφίστανται περιέργων τύχην, μετὰ τὸσον ἐπ' αὐτὴν ἀγῶνα, ἀποσπρηνθέντων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, χολωθεῖσιν ἴσως διὰ τὴν ἀγαν ἐπίμονον καὶ λεπτολόγον ἐπ' αὐτῶν ἐμμονὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Εἶνε δὲ ταῦτα, τὸ νομοσχέδιον «περὶ τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν σιδηροδρομῶν» καὶ τὸ «περὶ παρατάξεως προθεσμίας δηλώσεως γαιῶν καὶ φυτειῶν.»

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ὁ κ. Κωνσταντῆπουλος ἐκφέρει πικρὰς τὰς ἀντιρρήσεις του, εἰς ἃς διὰ πικνοτέρων φρασίδων, καὶ εἰς ὕψος οἰονεὶ τηλεγραφικῶν, ἀπαντᾷ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης. Ἄλλ' ἐπεμβαίνει ὁ κ. Τρικούπης νομίζων πρέπον, ἐγκαταλείποντες τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῶν μεταξὺ νομοσχεδίων, νὰ προβῶσιν ἀμέσως εἰς τὰ πολὺ ζυγίζοντα φορολογικὰ νομοσχέδια.

Καὶ σύμφωνα μετ', ἀλλὰ διὰ τὴν αἰρίαν, ὁ κ. Δεληγιάννης, ἐπανίσταται δ' ὁ κ. Κατζίπουλος, ὑποδηλώνων ἐν ταχυλογίᾳ, ὅτι τοῦτο εἶνε ἐμμεσοῦς ματαίωσις τοῦ σκοποῦ τῶν συζητήσεων, διότι ὁ βουλευτὴς κυρίως μελετᾷ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ σειρᾷ τῆς ἡμ. διατάξεως ἐγγεγραμμένα, καὶ τοιαῦται προτάσεις συντελοῦσιν εἰς τὸ ἀφαιρῆσιν τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐργασιῶν.

Μετὰ τινὰς δὲ ὁμοίας φύσεως, ἀλλὰ μακροτέρας παρατηρήσεις καὶ τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ὁ προθυπουργὸς παραδέχεται τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζήτησεως, διότι, λέγει, εἶνε δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ νὰ ὁμιλῇ ὅτω θέλει.

Καὶ οὕτως ὁ κ. Κατζίπουλος συνεχίζει τὴν συζήτησιν, ἐπιτιθέμενος ἐρωμενέστερον κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, μεθ' ὃ ὁ κ. Παλλῆς ἐν ἀγανακτήσει δηλοῖ, ὅτι τὸ ἀποσύρει, ὡς μὴ ἐννοούμενον καὶ παραγνωριζόμενον, καὶ οὕτω παύει πᾶσα περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου προμνημονευθέντος νομοσχεδίου ἢ συζητήσεως εἶνε πολυπλοκωτέρα, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον οἰκογενειακὴ. Πολλοὶ βουλευταὶ συγκροτοῦσιν ἐμιλητικὴν καρτάδα, ἄλλοι ἐπὶ τοῦ βήματος, ἄλλοι ἀπὸ τῆς θέσεως τῶν καὶ ἄλλοι περιπατοῦντες. Διακρίνεται ἡ φουσανέλλα τοῦ κ. Στεφανοπούλου καὶ οἱ θυμοὶ τοῦ κ. Δημητρακάκη. Ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν σιδηροδρομικὴν συγκοινωνίαν μνημονεύομεν τὰς ἐπανειλημμένας παρατηρήσεις τοῦ κ. Δεληγιώργη.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Παλαμήδης ὑποβάλλει νομοσχέδιον περὶ συντάξεως εἰς τὰς θυγάτερας τοῦ Μεγάλου Γέροντος Μωριά, καὶ ὁ κ. Καραπάνος ὁμιλεῖ τινα καὶ καλὰ περὶ ἀρχαιοτήτων. Μετὰ ταῦτα ἐπαναλαμβάνεται ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τῇ χήρᾳ Κουμουνοῦρου, καθ' ἣν οἱ ἀμειλίκτοι ἐκείνοι 42 μαλάσσονται εἰς 32 μόνον.

Τρίτη—8. Μαρτίου

(Ἐκ τῶν ἐφημερίδων)

Αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Φιλάρτου ὑπὲρ εὐδοώσεως τῆς προτάσεώς του θραύονται ἤδη κατ' αὐτοῦ τοῦ κ. προθυπουργοῦ, ὅστις ἐννοεῖ τὰ πάντα νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων. Καὶ οὕτως ἀπορριθεῖσιν τῆς προτάσεως τοῦ κ. Φιλάρτου, καὶ εἰς μάτην ἐπιρριφθεῖσιν τῆς διαμαρτυρήσεως τοῦ κ. Παπαμιχαηλοπούλου διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χθεσινῆς συζήτησεως ἐπὶ γαιῶν καὶ φυτειῶν, ἢ Βουλὴ εἰσέρχεται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, ἐξ ὧν συζητοῦνται γενόμενα δεκτὰ εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ περὶ κηπουῦ καὶ τὸ περὶ οἴων. Διακρίνεται ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὁ κ. Κωνσταντῆπουλος ὡς ἐπιστημονικώτερα καὶ ἀναλυτικώτερα ἐπικρίνων τὰ κατ' αὐτό. Αἰρίων θὰ ἐξακολούθησῃ ἡ συζήτησις τῶν φορολογικῶν ἀπὸ τῆς δευτέρας ὥρας μάλιστα.

Κουτρούλης

ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ ΒΕΛΗ

Καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν πλήρη προλήψιν καὶ ἰσρᾶς βλακειᾶς ἀτμοσφαιρᾶν μας παραγκωνίζετο ὁ Συνοδινὸς ὡς ποιητῆς, διότι ὡς ἄνθρωπος ὑπεκρίνετο τὸν κυνικόν, καὶ τοῦ ἠρῶντο ποιῆσαι, αὐτοῦ τοῦ δυναμένου ἐκ τῶν περισσευμάτων του νὰ μεταδώσῃ ποιήσιν εἰς δέκα στιχογραφίους. Ἠγήθη τότε κατὰ τῆς ἀδικίας τιμωρὸς ὁ συγγραφεὺς τῶν Ἀττικῶν Νυκτῶν Βασιλειάδης συλλέξας, ὡς πολύτιμα πετρά-

δια, δίστιχα τινά ἢ τετράστιχα ἐκ τοῦ ποιητικοῦ Λαυρίου τοῦ Συνοδίου καὶ δημοσιεύσας αὐτὰ εἰς τὴν τότε ἐκδομένην *Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην* ὑπὸ ἐν μέγα ὄνομα ἐκάστην στροφὴν, τοῦ Γκαίτε, τοῦ Σίλλερ, τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Ἀλφιέρη. Οἱ φίλοι τοῦ Βασιλεῖαδου τὸν ἠρώτων ποῦ τοὺς ἐτύναξε ὄλου; αὐτοὺς τοὺς ἀδάμαντας; Καὶ ἐκεῖνος ἀποκαλύπτων τὴν ἀπάτην καὶ τιμωρῶν αὐτοὺς διὰ τὴν προληπτικὴν τοὺς κρίσιν, ἀπάντα ἀπλούστατα: Εἶναι τοῦ Συνοδίου. Καὶ οἱ ἀλαζόνες περιφρονῆται ἀπεσβολώθησαν.

* *

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ *Βέλη* του. Ὅτι ἔκαμιν ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ εἰς τοὺς Γάλλους, πρὸ καὶ μετὰ τὸ *Τρομερὸν Ἔτος*, τοῦτ' αὐτὸ ἀποπειρᾶται ὁ Συνοδινὸς εἰς τοὺς συμπολίτας του. Εἶχουμεν *Τρομερὸν Ἔτος* ἡμεῖς; Δὲν εἶχουμεν; Ἀποκείται εἰς τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν ἐκάστου νὰ κρίνῃ, ἐὰν τὸ Ἔθνος τῶν ἀνησυχῶν καὶ τῆς ἀπογοητεύσεως, τὸ ἔτος τοῦ πέρατος τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου, ἢ τὸ ἔτος τῆς ὑποχωρήσεώς μας εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης τοῦ Μαρτίου δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἢ ὄχι τρομερὸν. Ἄλλ' ἂν ἡ πολιτικὴ εἶναι συμβιβαστικὴ, ἢ ποίησις εἶναι ἀδιάλλακτος.

Ἡ ἀδιάλλακτος αὐτὴ ποίησις φαντάζεται, μετὰ τὴν παρακμὴν, τὴν καταπτώσιν, τὸν ἀπόλεμον ἦθος, τοὺς *Τούρκους εἰς τὰς Ἀθήνας*. Καὶ ὄχι μόνον φαντάζεται, ἀλλὰ καὶ εὐχεται τὸ γεγονός αὐτὸ, διότι νομίζει ὅτι μόνον τοιοῦτον ράπισμα θὰ κεντήσῃ τὴν ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν, καὶ θ' ἀνατιναχθῇ ὡς λέκινα νὰ προφυλάξῃ τοὺς σκύμνους τῆς.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκοι! Εἶνε ἐν τῶν δυνατωτέρων ὅσα ποτε ἀνέγνωμεν ποιημάτων. Ὡς ἡ μυθραλιόβολος ἐκρηγνυμένη ἐξακοντίζει πανταχοῦ τὰ φονικά τεμάχια τῆς, οὕτω ἡ ὀργὴ τῆς ἀρειμανεῖου Μούσης ἐκρηγνυμένη ἐκσφενδαίνει στροφὰς περιπλεγεθούσας. Κριτικὴν δὲν κάμνομεν. Ἀναγράφομεν τὰ προσόντα ἐνὸς βιβλίου δυνατοῦ, ὅπερ ἄνευ ἡμῶν θὰ ἐθάπτετο εἰς τὴν λήθην καὶ τὴν περιφρόνησιν, διότι εἴμεθα οἱ Ἕλληνες ἀκόμη εἰδωλολάτραι· καὶ τί εἰδωλολάτραι· τοῦ χειροτέρου εἶδους· φετιχισταὶ τοῦτέστι ρακολάτραι!

Ἐπεθυμοῦμεν ὅλον τὸ ποίημα νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν, ἐὰν εἶχουμεν ἄλλον καὶ ἐπεθυμοῦμεν ἀκόμη νὰ τὸ ἴδωμεν εἰς τὸν ἐθνικὸν *Λόγον* ἢ τὴν ἐθνικὴν *Κλειώ*, διότι μόνον παρ' Ἕλλησι συμβαίνει αὐτὰ τὰ πράγματα, ἢ ἀληθῆς ἀξία νὰ παραγνωρίζεται καὶ ἡ μετριότης νὰ ἐξογκοῦται εἰς γίγαντα.

Ἀναγράφομεν λοιπὸν ὅσον πλεοπέρας στροφὰς δυνάμεθα εὐρισκόμενοι ἀπέναντι τοῦ τόσο πλούτου εἰς ἀμχανίαν ἐκλογῆς.

Ἀκούσατε: Κάτω τὰ ὄπλα, ἄνθρωποι θηλυπρεποῦς εἰρήνης· Κάτω τὰ ὄπλα, εἰς Καθούρ ὅταν αὐτὰ δὲν διδῇ· Ἄντι θουρίων ψάλλετε τὸ βάλσι τῆς αἰσχύνης· Ὅστις τὸ ἔθνος ἀγαπᾷ, τὸν τόπον δὲν προδίδει.

Ἡ φιλοπόλεμος ἀρχὴ ποτὲ δὲν ὀργιάζει· Τὰς νίκας δὲν κερδίζουσι μὲ γκρά καὶ μὲ τορπίλλας· Γελοῖος ἐνθουσιασμός τὰ ἔθνη δὲν δοῦλαί· Φρόνημα μόνον λαϊκὸν παράγει Θερμοπόλλας.

Τὸ σάλπισμα εἶν' ἀγρίον, ἢ λόγῃ σκάπτει μνήμα· Δὲν ἀντηγεῖ φιλήματα τῆς μάχης τὸ πεδίον·

Τὸ ὄρος εἶνε δύσβατον· εἶν' ἀλμυρὸν τὸ κύμα· Κάτω τὰ ὄπλα, Γενεὰ τῶν ζαχαροπλαστέων.

Τὴν Ἐλασσάνα θέλετε; τὴν ἠπειρον ποθεῖτε; Ἄνδρῖα μᾶς τὰς ἤρπαξε, καὶ ἡ ἀνδρεία μόνη· Καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις μᾶς ὀδηγεῖ ποῦ κείται, Καὶ μόν' ἡ ἐθνικὴ τιμὴ τὰ ἔθνη στεφανώνει.

Μὲ τὴν σημαίαν τῶν κλεπτῶν πλατύνονται τὰ κράτη; Οἱ σύμβουλοι τῶν Τραπεζῶν προσφέρουν Σαλαμίνας; Προτοῦ ἢ ἡμισέληνος σκεπάσῃ τὸ παλάτι, Σικελικὸς ἀγιασμός ἄς σώσῃ τὰς Ἀθήνας.

Ὁ ποιητὴς τοὺς βλέπει ἤδη τοὺς Τούρκους. Ἐφθασαν εἰς τὴν Λαμίαν. Ἡ ἑλληνικὴ ἀρετὴ δὲν ἐξέλιπεν ἀκόμη. Οἱ δεκανεῖς μᾶς ἐφοροῦν μὲ λαθωμένον στήθος· καὶ οἱ εὐζωνοὶ λοχίαι μᾶς εἶν' ἀρχηγοὶ τῆς μάχης. Ἐπεσαν ἀνδρείοι βαθμοφόροι, ὁ Ζέρβας, ὁ Τερτίπης, ὁ Λάζος, ὁ Λώρης· ἀλλὰ ἡ τουρκικὴ νίκη προχωρεῖ· οἱ τάφοι τῶν ἐν Πλαταιαῖς ἐβεβλήθησαν. Σαρκαστικὴ ἢ μουσικὴ τῶν Τούρκων ἀνακρούει τ' ἠλιγερὸν καὶ κοπερὸν. (Ἐπόμεινον τὸ αἰσχὸς μᾶς Τυρταϊκὴ ψυχὴ μου!) Ἴδου ἐφθασαν, εἰς τὸ Δαφνὶ ἐμπήγουν τὰς σημαίας των. Καὶ μὲ δύναμιν Σχιλλέρου ὁ ποιητὴς δαιμονίων, ὡσεὶ ψηλαρῶν τὸ ἰδεῶδες τοῦ πεπληρωμένου, ἀσθμαίνων, ἀντὶ ἰδρώτος, αἰματι περιρροόμενος, φρενήρης, ἀνακραυγάζει μὲ δύναμιν δραματικοῦ Σχιλλέρου:

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκοι! πῦρ! τὴν χώραν τῆς λαγνείας· Κάμετε νέαν Μαδιάμ... ἀδάμαντες καὶ ἀλλή· Καὶ ὄψασαυοι σὰς καρτεροῦν, υἱοὶ τῆς ἀπληστίας· Ἐπὶ τὴν Πινύκα βεκτησῆς τὸ αἰσχὸς μᾶς ἄς ψάλλῃ.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκοι! μὴ, κλινένα μᾶς φρεσθητε· Εἴμεθα πάντες ἐνοχοὶ τῆς ἀτιμώσεώς μας· Εἰς τῶν Ἀσπασίων ἡμῶν τὰς σάρκας κορεσθητε! Νὰ αἰσθανθῇ τὴν πτέρναν σας ὁ Ἰσραὴλ λαὸς μᾶς.

Τούρκ' εἰς τὴν γῆν τῶν Δημαδῶν, ὡς Τούρκοι ἐργασθητε· Εἰς τοὺς λαίμους τῶν Κροίσων μᾶς ἡ σπάθη, τὸ σχοινίον· Ἄς ἐργασθ' ὑπὲρ τῆς τιμῆς, καὶ νὰ συγχωρηθῆτε· Δι' ὅτα οἱ πατέρες σας μᾶς ἔκαμαν εἰς Χίον·

Τὰ τέρατα τοῦ Γαλατᾶ, τοῦ ἀργυρίου δούλου, Ἐκαμαν σαρδανάπαλον τὸν ἐθνικὸν μᾶς βίον, Καὶ μ' ὅσας δάρνας ἢ Γαβριά ἀφῆκαν καὶ τὸ Σούλι· Ἐστέγασαν τὸ βέβηλον αὐτῶν νοθοποιεῖον.

Τοὺς Ἐρμολάους τοὺς ἀβροῦς κ' ἐψιμμυθωμένους· Τουρκεύσατε τῶν Ἀθηνῶν... ἔχετε· εὐνοῦχων χρειαῖν· Κρεμάσατ' ἐκ τῆς γλώσσης των τοὺς πολιτευομένους, Οἴτινες μᾶς ἐφίλευσαν τσσαύτην ἀτιμίαν.

Τοὺς χαρτοπαίκτης τῆς τιμῆς ἐνὸς λαοῦ ἀγίου, Τοὺς τεχνουργοὺς τοῦ ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἀμύνης, Τοὺς φιλοπτώχους Φαρισσαίς, τοὺς Ἄννας τοῦ Νυμφίου· Πνίξατ' εἰς τέλημα! οὗτος ἦν ὁ τυμβος τῆς αἰσχύνης.

Ναύαρχε τῶν Ὀθωμανῶν! εἰς Πειραιᾶ ἐμβαίνων· Βολὴν σου μὴ ζημιώθῃς, πυρίτιδα μὴ χάσῃς· Τοὺς Πατρικίους μέμνησο τῆς Ρώμης καὶ τὸν Βρέννον· Καὶ τοὺς κλεινοὺς Ναυάρχους μᾶς ράπισον νὰ γελᾶσῃς.

τοῦ χρυσοῦ ἀστράπτοντας, μακρόθεν θὰ ἴδῃτε ὀνδαιτυμόνας εὐτυχεῖς μαρτύρων ἡμίονων· ῥη ἀνδρείων στρατηγῶν! πλὴν μὴ τοὺς προκαλήτε εἰς μάχην. Τὸ παιγνίδιον αὐτὸ δὲν παίζουσι μόνον.

Εἰς τὰς Ἀθήνας Τούρκοι, πῦρ! τὰ μέγα κρημνίστε· Νὰ μοιρασθῶν οἱ Ἀλβανοὶ κ' οἱ Γκέκκι τὰς Μεγαίρας· Καὶ λίθον ἐπὶ λίθου μὴ, Ἀγαρῆνοι, ἀφήστε... Νυξ ἐθνικὴ, κ' ἐκ τῆς νυκτός τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας.

Ἐσφάζατ' ἐρημώσατε; ἰππεύσατε μεγαίρας! Εἰς τοὺς σωρούς μᾶς ἀντηγεῖ τῆς νίκης σας τὸ κέρας· Παύσατε, Τούρκοι, τὴν σφαγὴν καὶ τὴν λεηλασίαν· Ἀφήσατέ μᾶς τοῦ Χριστοῦ ὄρθην τὴν ἐκκλησίαν, Ἀφήσατε εἰς τὸν λαὸν ἄρτον τιμῆν καὶ αἶμα· Τὰ λαοκτόνα λάθη του νὰ μελετᾷ ἡρέμα.

Ἡ χρυσοπτεροῦς ἐφυγεν ἀκτὴς πρὸς ἄλλους τόπους, Νὰ ἐρημώσῃ ἄλλης γῆς ἀπλοῖκους ἀνθρώπους· Ἀπῆλθον αἱ φιλόπτωχοι τοῦ θάμβους ἐταιρίαι· Οἱ ἀΚαθὸς-Ἠρέπει! ἢ ἀνθρωποὶ κ' αἱ ὑψηλαὶ Κυρίαί· Εἰς τὴν Βιέννην εὐωχοῦν, ὀργοῦνται εἰς Λονδίνον, Ἄφου ἐξεπολίτισαν τοὺς ὄχλους τῶν Ἑλλήνων· Οἱ Λούκουλλοι τῶν Ἀθηνῶν εἰς Βάδεν χαρτοπαίζουν, Κ' οἱ Νάρκισσοι τὰ ἦθη μᾶς μακρὰν ἡμῶν ἐμπαίζουν, Τὴν ἐξουσίαν, κυβισται, δὲν διευθύνουν πλέον, Κ' αἰσθάνετ' ἐν τῇ λήθῃ του τὰ ἄλγη του ὁ Ἄεων.

Ἴδ' ἐπ' ἐκεῖ! τὰς κορυφὰς νέα αὐγὴ ροδίζει... Καὶ τουφεκιά Ἀρματωλοῦ τοὺς Τούρκους ἐξαφνίζει! Ὁ Ρήγας εἰς τὴν ἀλπιδίαν καὶ πάλιν ἐξαμῶνει! Ὁ Γερμανὸς τὴν Ἰερὰν σημαίαν ζεδιπλώνει! Πετᾷ ὁ Μάρκος ἔς τὸ βουνό, ἔς τὸ κύμα ὁ Κανάρης, Κράζει ἀνάστα ὁ Θεὸς ἔς τὴν Κρήτην ὁ Κριάρης, Μονομαχεῖ μ' Αὐστριακὸς ἔστην Βέρροζαν ὁ Δουμπιτώτης, Καὶ ὅπου στρέψῃς ἢ Ἑλλάς λαμποβολεῖ θεότης...

Ἄν θέλωμ' ὑπὸ τάρμα μᾶς τῆς Μέκκας τὸ θηρίον, Ποτὲ μᾶς μὴ ἀφήσωμεν τῶν πάππων μᾶς τὸν βίον· Ἄν θέλωμεν τιμώμενοι κ' ἐλεύθεροι νὰ ζῶμεν· Ποτὲ μᾶς τοὺς Τριάκοντα νὰ μὴ ἐμπιστευθῶμεν.

Ὁ ἀδιάφορος λαὸς εἰς τρῶπαια βεδίζει... Ἐκ τοῦ μεσονυκτίου σου ἐγέρθητι, ψυχὴ μου! Πάλιν τὸ ἄσμα τῆς ζωῆς ἢ λύρα μου τονίζει... Σημαίν' ἡ ὥρα τῆς τιμῆς! Ἰστὰ ὄπλα, ἀδελφοί μου!!!

Ἠκούσθησαν τοιαῦτα ἐπη ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Σολωμοῦ, τῶν Σούτσων καὶ τοῦ Βαλαωρίτου; Καὶ πόσον ζωντανὰ, πόσον δυνατὰ, πόσον σύγχρονα; Ἐκ δὲν εἶνε ποίησις αὐτὰ, τί ἄλλο εἶνε ποίησις; Τὸ *φουστανάκι σου* ἢ τὸ *πυγολάκι σου*; Ἐὰν δὲν εἶνε ποίησις ἢ μέχρι παρακρούσεως ἐντασις τοῦ αἰσθήματος, ἢ μέχρι φρενοβλαβείας μεταφάσεις τῆς ψυχῆς καὶ ἡ ἱερὰ ἐκείνη τοῦ πνεύματος ὄρχησις μέσῳ εἰκόνων, μεταφορῶν, παραφορῶν, ὁμοιώσεων, τότε ἐπὶ τὴν ποίησιν τὴν ἔχει καὶ τὴν ὑπερέχει ὁ Συνοδινός. Καὶ εἶνε βάνυσον, εἶνε βάρβαρον, εἶ μέρους ἡμῶν νὰ πε-

ριφρονῶμεν τοιαύτην δύναμιν, διότι δὲν φέρε χειρόκτια καὶ διότι ἔπυχε νὰ ἔχη σύντροφον τὴν πενίαν. Ἄς πῶσῃ ἢ λωποδοσία τῆς πνευματικῆς ἀξίας. Ἡ ἰδιοκτησία ἂν εἶνε ἱερὰ προκειμένου περὶ γῆς, ἱερωτέρα εἶνε προκειμένου περὶ πνεύματος. Αἱ μετριότητες ἔχουν τὴν θέσιν τῶν· οἱ ἀντιγραφεῖς ἢ ἐραρισταὶ Καζάζηδες χειροκροτοῦνται. Οἱ βλάκες πλαστογραφοῦσι τὴν εὐφραν' περὶ τὰ ποιητάρια γίνεται τόσος πάταγος. Εἶνε λοιπὸν δίκαιον ν' ἀναγνωρισθῇ καὶ ἡ ἀληθινὴ ἀξία.

Ἄς παραμερίσουν μικρὸν οἱ χορτασθέντες δάξαν. Ὁλόγη θέσεις, κύριοι, καὶ διὰ τὸν Συνοδινόν!

Καλιδᾶν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἠκούσαμεν, ὅτι καὶ προφῆς ἐγένοντο πρὸς τὸν κ. Τρικούπην παραστάσις ὑπὸ φίλων του περὶ τροποποιήσεως τῶν φορολογικῶν του νομοσχεδίων καὶ ἰδίως ἐλαττώσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ἀλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς συναισθάνεται βαθέως φαίνεται, ὅτι κάπου τέλος πάντων πρέπει νὰ φανῇ ἀνένδοτος. Τὴν ἀνάγκην ταύτην τοσοῦτω μᾶλλον συναισθάνεται ἐπιβλητικὴν καθόσον ἡ τύχη ἐπέπρωτο νὰ δημιουργήσῃ τὴν πλέον εἰρωνα ἀπάντησιν ἐκ μέρους τοῦ Κουμουνοῦρου πρὸς τὸν Τρικούπην τοῦ 1879 τὸν κατακρίναντα μετὰ στόμφου ἐκείνον ὡς ἐνδοτικὸν εἰς τῆς γνώμας τῶν ἄλλων, διότι τοῦτο εἶχεν εἶπει ὁ Κουμουνοδούρος.

Ἡδὲ ὁ Τρικούπης ἐδήλωσε πανηγυρικῶς, ὅτι δὲν εἶνε μὲν πάντοτε ἐνδοτικὸς εἰς αὐτὴν ἢ ἐκείνην τὴν γνώμην φίλων του, ἀλλὰ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ δηλώσῃ, ὅτι εἶνε ἐνδοτικὸς συλλήβδην εἰς πάσας τὰς ἐναντίον του γνώμας, ὅταν μάλιστα, κατὰ τὴν ἐν τῷ λόγῳ τοῦ κ. Δεληγεώργη ἐκφρασίαν, συντρέχει ἢ παρηγορία τοῦ τάφου.

Ματαίως οἱ φίλοι τοῦ κ. Τρικούπην ζητοῦσι νὰ ὑποχωρήσῃ ἰδίως ἐπὶ τῶν φορολογικῶν του νομοσχεδίων. Τοιαῦτα νομοσχεδία εἶνε προορισμένα νὰ χρυσιμεύσωσιν ὡς δεσμοὶ ἀδιάρηκτοι μεταξὺ τῶν φίλων τοῦ κ. Τρικούπην καὶ αὐτοῦ. Δὲν στερεῖται ὁ κ. Τρικούπης πόσον προνοίας πολιτικῆς, ὥστε ὅταν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ καπνίσωσιν εὐρωτιῶντα ἢ κατάξηρον καπνὸν θὰ σκεφθῶσιν ἴσως νὰ ἐπιρρίψωσι κατ' αὐτοῦ ἀντὶ σεσηπότητων κρομμύων τῶν Πατρῶν κυτῖα εὐρωτιῶντος καπνοῦ, νὰ μὴ περιστοιχίζηται ὑπὸ βουλευτῶν μελλόντων νὰ δέχωνται ἐπὶ τῶν νώτων αὐτῶν μέγα μέρος τοιοῦτων ἐπιρριπταμένων εἰδῶν.

Ἀναγγέλλεται ἐκ Σύρου ὅτι τὸ βιομηχανικὸν ἐργοστάσιον Α. Νικολιοῦ καὶ Α. Μαξίνου ἔκαμε στάσιν πληρωμῶν, μὲ παθητικὸν 600,000 φρ. Τὴν περὶ τούτου ἐπιστολὴν τοῦ εἰδικοῦ ἀνταποκριτοῦ μᾶς εἰς τὸ προσεχές.

Μᾶς γράφουν ἐξ Ἀνοθέρου:

Ὁ πρωτότοκος τοῦ Ἐπαμεινώνδα Δεληγεώργη καὶ καλὸς φίλος μου Δημήτριος ὑπέστη χθὲς ἐν Λειψία τὰς διδακτο-

ρικός του εξετάσεις και εστέφη διδάκτωρ. Ἡ εὐχάριστος εἰδήσις μοι ἀνηγγέλθη ἐκείθεν τηλεγραφικῶς καὶ σπεύδω νὰ σοὶ τὴν μεταβιβάσω. Ὁ Μιμῆκος μας εἶχε κάμει καὶ πολὺ καλὴν ἐργασίαν ἣν ὡς διατριβὴν ὑπέβαλεν: περὶ *dolus* καὶ *culpa lata*, ἐκ τῶν πηγῶν μελετήσας καὶ κατ' αὐτὰς πραγματευθεὶς τὸ ζήτημα. Ἡ διατριβὴ του δὲ ἐνεκρίθη καὶ κατόπιν προσεκλήθη εἰς ἐξέτασιν. Ὡς γνωρίζεις, αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν Λειψίαν δὲν εἶναι καθόλου εὐκολοί, ἡ δὲ διατριβὴ πρέπει νὰ περιέχῃ νέον τι ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Σημειώσας ὅτι πολλάκις τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας εἶναι αὐστηρότερον, ἢ τὸ τοῦ Βερολίνου, ὥστε ἔχουν σημασίαν αἱ ἐκεῖ ἐξετάσεις, μόνον ὅτι κοστίζουν ἐρθηρότερα.»

Εἰς τὴν περίστασιν τοῦ ὑπὸ λύσεως δηγθέντος γραμματοκομιστοῦ καταδικαστέος εἶνε ὁ κύριος τοῦ σκύλου Δεσποτόπουλος, ὅστις ἐνῶ ἔβλεπεν ὅτι τὸ σκύλι του ἠσθάνει, δὲν προειδοποίησε τοὺς προσερχομένους· καὶ ἐνῶ κατόπιν ἐβεβαιώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ λύσεως καὶ ἐτουφέκισε μόνος του τὸν σκύλον, δὲν προειδοποίησε τὸν δυστυχῆ γραμματοκομιστὴν ὅτι ἐδήχθη ὑπὸ λυσσῶντος κινῶς, ὥστε νὰ μωρέσῃ νὰ προλάβῃ τὸ δυστύχημα, παρὰ τὸν ἄφησε ἀμέριμνον τὸν ταλαίπωρον καὶ ἐξερράγη οὕτω ἡ λύσσα μετὰ 55 ἡμέρας.

Τί δὲ νὰ εἰπῶμεν περὶ τῶν νοσοκομείων μας, στρατιωτικοῦ καὶ δημοτικοῦ, τὰ ὁποῖα ἐξωθέλισαν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν τὴν νόσον τῆς λύσεως;

Τὸ μὲν δημοτικὸν νοσοκομεῖον δὲν ἐδέχθη τὸν δυστυχῆ πάσχοντα· τὸ δὲ στρατιωτικὸν τοῦδ' ἔωκε νερὸ διὰ νὰ ἀποθάνῃ. Δὲν θεραπεύεται λοιπὸν ἡ λύσσα, κύριοι χωρὶς σπαθὶ ἢ μὲ σπαθὶ κτοττόροι; Ἄλλοτε ἓνα λυσσῶντα τὸν ἔλυσσάξατε ἔς τὸ κρῦν τὸ νερὸ εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ ζαχαροπλαστείου Γρηγοῦρα ἕως ὅτου τὸν πεθάνατε· ἀφοῦ ἐξελάθατε τὴν λύσσαν ὡς πνευμονίαν. Τώρα πάλιν κάνετε τὰ ἴδια, κύριοι Μπόγζαι καὶ ὄχι ἰατροί. Δὲν εἶνε καλλίτερα λοιπὸν ν' ἀφινώμεθα εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φύσεως, χωρὶς νὰ χάνομεν καὶ τὰ ταλλάράχιά μας;

Ἐμπρὸς, κύριε Κοσονάκε! Ἀφοῦ ἐδήχθη καὶ δεῦτερος κύων, πρῶτον τουφεκίδι γὰρ εἰς ὅλα τὰ ἀδέσποτα σκυλιά. Ἄς μᾶς λείψουν, σκύλοι εἴμεθα μόνον μας· δὲν θέλομεν νέους ἀδελφούς. Καὶ δεῦτερον εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀνεγνωρισμένον κύριον κύνας νὰ ἐπιβληθῇ *moncléira*, ἢτοι φίμωτρον. Καιρὸς δὲ εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιβληθῇ καὶ φόρος ἐπὶ τῶν κυῶν, ὡς ὑπάρχει παντοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀντιπוליτευσὶς δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ κουθέντα, βρέγομεν διὰ δακρύων τὰ κράσπεδα κάνενός συμπολιτευομένου νὰ καθυποβάλλῃ τὸν φόρον αὐτὸν, καὶ ἄς ἐξογκωθῇ λιγάκι τὸ περίσσευμα τοῦ προϋπολογισμοῦ! Πρόστιμον ἐπὶ προστίμου ἐκ μέρους τοῦ φοβεροῦ Κοσονάκου καὶ ἐν ἀνάγκῃ ραπίσματα ἐπὶ ραπισμάτων εἰς τοὺς ἀνευ μουζελιέρας κυρίους.

Θέλομεν δὲ οἱ σοφοὶ ἰατροὶ νὰ μᾶς εἰπῶσιν ἐὰν εἶνε ἀθεράπευτος ἡ ὄχι ἡ λύσσα, καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ θεραπευθῇ ὁ δυστυχῆς Κοντέας, ὅστις εἶνε καὶ ὁ βραβεύμενος συχνὰ σκοπευτής, ἀν δὲν ἀπατώμεθα. Ἄλλως θὰ διοργανώσωμεν

κίνησιν νὰ θέσωμεν ὅλους τοὺς ἰατροὺς εἰς ὑπερορίαν, ἀφοῦ εἶνε ἀχρηστοί!

Ὁ δὲ πρῶτος δηγθεὶς καὶ ἀποθανὼν Χρῆστος γραμματοκομιστὴς δὲν ἔχει τέκνα· ἦτο ἄγαμος· ἓνα μόνον εἶχε ἀδελφόν, ὅστις καὶ τὸν περιποιήθη ὅσον ἠδύνατο. Ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ἔμεινεν ὀκτὼ μόνον ὥρας, τοῦ κ. Κοσονάκου ἐνεργήσαντος μὲ τὴν συνήθη του θηριώδη δραστηριότητα. Κατὰ τὸ κορύφωμα τῆς μανίας του οὐδὲν ἄλλο ἔκαμνε ὁ ταλαίπωρος ἢ νὰ προσεύχεται· διότι ἦτο πολὺ θρησκός! Ἐπειδὴ δὲ εἶχε προπωλῆσει τὸν μισθὸν του εἰς τὸν Ἀλεξόπουλον, ὅστις μετέβη νὰ δῇ τὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτου του, ὁ δυστυχῆς τὸν παρηγόρει. Ἐννοιά σου, ἐγὼ θὰ πεθάνω, ἀλλὰ θὰ γράψω τῆς μητέρας μου νὰ σοῦ στείλῃ τὰ χρήματα.

Δὲν θέλουν ἔλθουν λοιπὸν ὕστερα ἀπὸ τοιαύτας σπαρακτικὰς σκηνὰς οἱ ἀφινόντες τοὺς σκύλους τῶν ἐλευθέρων νὰ μεταδίδωσι τοιαῦτα θεοήλατα δηλητήρια εἰς ἀνθρώπους πηγαίνοντας τὰ γράμματα εἰς τὰ πόδας τῶν! Παρακαλοῦμεν τὴν εἰσαγγελίαν νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν περίπτωσιν Δεσποτοπούλου, καὶ ἀν' ἀποδειχθῇ ἔνοχος ἀμελείας νὰ τιμωρηθῇ αὐστηρῶς.

Οἱ δημοσιογράφοι δὲ ὀφείλομεν νὰ ἀφήσωμεν τὸ ζήτημα νὰ κρυώσῃ, διότι τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχουν καὶ οἱ καλοὶ μας διανομείς, καὶ εἶναι ἄστοπον ἀφοῦ δὲν τοὺς ἀμειβόμεν ὅπως πρέπει νὰ τοὺς ἐκθέτωμεν καὶ εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ὑδροφοβίας.

Βλέπετε ὅτι τὸ κράτος σὲ ἐμποδίζει νὰ πάρῃς καὶ ἓνα τάλληρον, ἀν δὲν πληρώσῃς φόρον χαρτοσήμου. Τοῦλάχιστον ἀν ἠδύνασο νὰ τὸ εὔρης αὐτὸ τὸ χαρτόσημον ὅταν τὸ ἤθελες. Ἄλλοτε τὸ γραφεῖον εἶνε κλειστὸν, ἄλλοτε χαρτόσημον δὲν ἔχει, ἄλλοτε εἶνε κλειδωμένον· καὶ τρεχεῖς ἐσὺ σὰ δαιμονισμένος νὰ εὔρης χαρτόσημο· διότι οἱ μὴ δαιμονισμένοι δὲν βάζουν καὶ οὕτω οἱ νόμοι καταδολεσιούνται.

Ἄργα εἶδομεν ὅτι ἐν τῇ *Νέᾳ Κεφαλληνίᾳ* γίνεται ἐπὶ ὀκτὼ ἢ δὴ φύλλα ἀναίρεσις τῶν ὑφ' ἡμῶν περὶ Γεωργαντάρρα Ἰακωβάτου γραφέντων. Ἡμεῖς ἔχομεν νὰ γράψωμεν ἐν τελευταίον ἄρθρον περὶ τοῦ ἀοιδίου μεγάλου Κεφαλλῆνος, καὶ ἀν εὔρωμεν τὰ φύλλα τῆς συναδέλφου καὶ ἀνευρωμεν εἰς αὐτὰ ἀντιρρήσεις ἀξίας λόγου, θὰ ὑποκύψωμεν ἀν πεισθῶμεν, καὶ θὰ τὰς παραβλέψωμεν ἀν δὲν πεισθῶμεν. Διότι δὲν πρόκειται ν' ἀνοίξωμε κουθέντα.

Τὸ ἀρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς *Λεωφόρου Πανεπιστημίου*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὔρητε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὄχι ἀκριβᾶ.

Τὸ ἀρωμὰ του μεθῦει — Ἡ θέρημη του εἶναι ὕλη ὑγείας.